

[Justitsministeren]

derfor ikke, om der foreligger en begæring om indskriden, men derimod, om politiet konstaterer en overtrædelse af politivedtægtens bestemmelser. Men så er der altså det meget væsentlige, at det i praksis i mange tilfælde vil være sådan, at politiet ikke har et tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at politivedtægten er overtrådt i en konkret blokadesituation, før der er nogen, som rent faktisk beder politiet om at komme til assistance.

Men uanset hvilke regler man kunne tænke sig at indføre på området, så er der vel nok ingen, der vil mene, at politiet skal gribe ind uden på forhånd at have fået en tilstrækkelig grad af vished for, at der foreligger en ulovlighed. Hvis politiet gjorde noget andet, så ville det naturligvis med rette kunne kritiseres.

Jeg kan vel i og for sig slutte med at gentage, hvad jeg sagde for et øjeblik siden, at det må bero på en konkret vurdering af den foreliggende sag, hvorledes politiet skal gribe ind. Jeg er meget enig med de ordførere, der har givet udtryk for den opfattelse, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at gå mere i detaljer ved under en eller anden form at fastsætte ganske konkrete forskrifter for, hvorledes politiet skal behandle disse meget vanskelige sager og for politiet på ingen måde lystelige opgaver.

Hans Jørgen Jensen (S):

Det, som kalder mig herop, er hr. Arne Melchior's bemærkninger om, at der skam ikke er noget nyt, for i straffelovens § 134 står »deltagere i et opløb«. Ja men det drejer sig om en strejkesituation eller en anden situation, hvor man kan sige, der er tale om en demonstration, endog en lovlig, til politiet anmeldt demonstration. Det er her, forskellen er. Det, der er tale om ved enhver situation af denne art, er, at inden en demonstration kan foretages, er der en kontakt imellem de faglige organisationer og politiet om, at den finder sted, nøjagtig ligesom ved enhver anden demonstration i dette land. Derfor kan jeg ikke forstå, at man kan komme til den konklusion, som hr. Arne Melchior just er kommet til. Jeg mener, det er en meget alvorlig sag, at man om deltagere i en faglig demonstration, der gør opmærksom på deres velerhvervede rettigheder som borgere i dette land, anfører disse ting.

Må jeg bare gøre den sidste bemærkning – det er jo kun korte bemærkninger, vi har – at fru Ebba Strange var inde på, at regeringen og socialdemokratiet ikke ville være med til at løse de økonomiske problemer, og at det var dem, der skabte vanskelige situationer. Mig bekendt ville SF ikke være med til at indføre overskudsdeling i forbindelse med ØD, som var et led i denne del af politikken. Derfor skal man feje for sin egen dør først, inden man begynder at feje for andres.

Knud Lind (FP):

Ministeren ønsker ikke at gå i detaljer med lovgivningen.

Justitsministeren sagde i sit første indlæg, at det er justitsministeriets indtryk, at politivedtægtens § 3 og cirkulæret fra justitsministeriet til samtlige politimestre har virket efter hensigten. Det kan man nok diskutere, f. eks. med hensyn til epoxyaffæren.

Hr. Wilhjelm har ret, det er at gå ad bagdøren. Derfor må folketinget klart præcisere sin vedtagne modstand mod de klart ulovlige fysiske blokader, og det gør man altså bedst ved at udforme en klar og tydelig lovgivning angående blokader. Man kan ikke straffe efter et cirkulære til politimestrene, men efter politivedtægtens § 3, og det er mit indtryk, at den aldrig har været tilsigtet anvendt på fysiske blokader, men på almindelig gadeurorden. Når man har læst den betænkning, nr. 759, som er kommet, angående visse civilretlige spørgsmål i forbindelse med arbejdskonflikter, igennem, så er jeg sikker på, at justitsministeren i sit inderste godt er klar over, at de nuværende regler, med de udtalelser, der er kommet, er noget diffust noget, der ikke er klarlagt.

Fremskridtspartiet har arbejdet med samme emne, og vi er nået til, at vi skal have indsat et stk. 3 i § 261, der kunne lyde således:

»Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1 eller stk. 2 eller § 260, hindrer nogen i at færdes frit til og fra en ejendom eller på andet område, hvortil han i øvrigt er adgangsberettiget.«

Det er mit indtryk – det vil jeg sige til slut – at strafferammens størrelse i politivedtægten, dvs. bødestraf, indbyder direkte til overtrædelse. Det er et spørgsmål, man kunne